

עפ"ת (מרכז) 41728-01-15 - חכים גבי נ' מדינת ישראל

עפ"ת (מרכז) 41728-01-15 - חכים גבי נ' מדינת ישראל מחוזי מרכז

עפ"ת (מרכז) 41728-01-15

חכים גבי

נגד

מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

[17.05.2015]

בפני כב' השופטת הבכירה, נגה אהד

פסק דין

לפניי ערעור על גזר דין בית משפט תעבורה מרכז, בתיק תעבורה 3056-12-13, כב' השופט צימרמן, מיום 11.12.14. (ב"כ המערער חזר בו מכל טענותיו לעניין הכרעת הדין)

המערער הורשע בעבירה של נהיגה בשכרות מכוח סירוב, בניגוד לסעיפים 62(3) ו-64ב(א)(4) לפקודת התעבורה תשכ"א-1961.

העונשים שגזר בית משפט קמא:

1. מאסר בפועל לתקופה של 10 חודשים תוך הפעלת מאסר על תנאי מתיק 476/08, בית משפט תעבורה פתח תקווה, מיום 14.4.11, בן 7 חודשים, מהם 4 חודשים בחופף לעונש נשוא ערעור זה ו-3 חודשים במצטבר.
 2. 10 חודשי מאסר על תנאי ל-3 שנים, שלא יעבור עבירות של נהיגה בזמן פסילה או, בשכרות או, תחת השפעת משקאות משכרים.
 3. פסילת רישיון נהיגה לתקופה של 24 חודשים.
 4. 10 חודשי פסילה על תנאי למשך 3 שנים.
- טיעונים בערעור

1. בית משפט קמא שגה כשלא הפנה את המערער לקבלת תסקיר שירות המבחן, אכן אין חובה על פי חוק להפנות המערער לתסקיר, אך יחד עם זאת, לדעת ב"כ המערער, היה מקום לעשות כן לפני משורת הדין על מנת שגוף חיצוני, מקצועי ובלתי אמצעי, יבחן נסיבותיו האישיות של המערער וימליץ על ענישה הולמת.
 2. יש בקבלת התסקיר כדי להשליך על מלאכת גזירת העונש על פי תיקון 113 לחוק העונשין, שכן המחוקק הותיר לבית המשפט שיקול דעת רחב בבחינת נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה. עוד נטען בנקודה זו, כי הדעת המקובלת היא, שכאשר מטילים מאסר בפועל בצד מאסר על תנאי, אזי לעניין הטלת המאסר בפועל, יש צורך בתסקיר גם אם בית המשפט מורה כי העונשים ירוצו בחופף.
 3. בית משפט נתן משקל לחומרה לעבר פלילי שעניינו שימוש בסמים, הרשעות משנת 2005 מבית הדין הצבאי, שעניין אחזקה/שימוש בסמים לצריכה עצמית. בית הדין הצבאי גזר חודש מאסר בפועל ומאסר על תנאי בן 3 חודשים לשנתיים, ובשנת 2008, לאחר הרשעת המערער באותה עבירה, הוארך המאסר על תנאי שהוטל בבית הדין הצבאי.
 4. לא נקבע מתחם ענישה ההולם מסוג שיכרות שנייה, ועל פי הפסיקה, העונש הוא בין מאסר על תנאי עד למאסר בפועל בן מספר חודשים. מפנה לפסיקה.
 5. טעה בית המשפט כשלא האריך המאסר על תנאי על אף סמכותו בסעיף 56 לחוק העונשין.
 6. היה מקום ליתן למערער הזדמנות נוספת ורק אז, אם יפר האמון, יש להפעיל המאסר על תנאי.
 7. בית המשפט מתבקש לבטל עונש המאסר בפועל, להאריך המאסר על תנאי. לחלופין, להסתפק בהפעלת המאסר על תנאי ללא תקופה נוספת.
- ב"כ המשיבה מבקש להשאיר גזר הדין כפי שהורה בית משפט קמא. נסיבות אישיות של המערער הובאו בפני בית משפט קמא על ידי בא כוחו. לא היה מקום לשלחו לתסקיר. על פי דברי המערער עצמו בבית משפט קמא, קיים דפוס שימוש בסמים. בית משפט נתן משקל לנסיבות האישיות וחפף העונשים.
- לגופו של עניין, דין הערעור להידחות.

1. בית משפט רשאי להאריך מאסר על תנאי כאמור בסעיף 56 לחוק העונשין. הארכת מאסר על תנאי אינה הכלל, אלא, היוצא מן הכלל. משמעות מאסר על תנאי הינה, בהטלת מאסר על תנאי, בית משפט מקל עם הנאשם בעונש המוטל עליו בגין מעשה העבירה עליו נדון הנאשם. הווה אומר, אם תבוצע העבירה פעם נוספת מאלה שנמנו כתנאי להפעלת המאסר, הרי שהפעלת המאסר לאחר ביצוע העבירה הנוספת, מהווה עונש בגין העבירה הקודמת ולא בגין העבירה הנוכחית שהפעילה המאסר על תנאי.

הסתפקות בהפעלת מאסר על תנאי בלבד, פירושו של דבר, מתן פרס למבצע העבירה בכך שאינו נענש בגין העבירה הנוספת, ולא לכך מכוון המחוקק. הכלל הוא, הפעלת מאסר על תנאי. בעניינו של מערער זה, לא עלו כל נסיבות חריגות יוצאות דופן, המצדיקות חפיפת מאסר על תנאי במלואו, על אחת כמה וכמה, שלא עלו נסיבות יוצאות דופן המצדיקות הארכת מאסר על תנאי.

2. אין חובת תסקיר למערער זה. ובית משפט קמא לא טעה כשקבע כי נסיבותיו האישיות של המערער תוצגנה בבית המשפט על ידי המערער עצמו, סניגורו, ואלה לא יחסכו במאמצים להבאת מלוא הטיעונים בעניין זה.

3. עברו התעבורתי של המערער, 15 הרשעות קודמות, ואין זו הפעם הראשונה כי הוא נוהג בשכרות. ביום 14.4.11 הורשע בעבירה של נהיגה בשכרות ובמסגרת הסדר טיעון שכובד, גזר בית המשפט מאסר מותנה, אלא שהמערער שב לבצע עבירה זו.

אין להבחין בין נהיגה בשכרות לבין נהיגה בשכרות מכוח סירוב לצורך הפעלת מאסר על תנאי. עוד בעברו הפלילי של המערער, הרשעות ועבירות סמים ובגין נגזרו עליו מאסרים על תנאי. בעבר, בית המשפט הלך לקראת המערער בעת שנמנע מלהטיל מאסר בפועל, אלא, שהמערער לא השכיל להבין ההקלה שניתנה לו על ידי בית המשפט.

אני סבורה כי במקרה זה, הארכת מאסר על תנאי, תהווה מסר שלילי למערער, בצד סיכון, יותר ממוחשי, כי ימשיך לבצע עבירות בהן הורשע, שכן, יפרש לא נכון את המשך את הסלחנות של בית המשפט כלפיו (סלחנות שאין לה מקום, כלל ועיקר, בנסיבות מערער זה).

4. מדובר במערער העובד כרוקח. אני מסכימה עם בית משפט קמא שלא מצא בעובדה זו נסיבה לקולא. מי שאמון על בריאות הציבור, שולט בחומרים מסוכנים הניתנים לציבור הנזקק להם, על פי מרשמים, עליו להיות פיוס לחלוטין.

צדק בית משפט קמא, כשראה דברי המערער כמטרידים במיוחד על רקע נגישותו הרבה לחומרים מסוכנים, בשעה שאמר "מתחילת המקרה כל מצבי הנפשי התערער, הגעתי למצב שאני סוג של מכור למשככי כאבים וכדורי הרגעה רק מעצם היותי מרגיש שנעשתה לי סוג של עוול" (הציטוט מהמקור).

5. אני מוצאת העונש אליו הגיע בית משפט קמא, קרי, הטלת מאסר בפועל בן 7 חודשים, הפעלת מאסר על תנאי בן 7 חודשים מתוכם רק 3 חודשים במצטבר, כעונש מתון ביותר, בהתחשב בעברו התעבורתי/הפלילי, התעוזה של אדם משכיל כמוהו ובמקצועו, להשתמש בסם ולעלות על רכב לאחר שבעבר הורשע באותה עבירה ממש. אפשר היה לגזור עונש מאסר בן 7 חודשים ולהפעיל את מלוא המאסר על תנאי בן 7 חודשים במצטבר, סך הכל הריצוי בפועל, 14 חודשי מאסר, בנסיבות מערער זה.

הקלה גדולה קיבל המערער בבית משפט קמא ולא מצאתי שיש מקום להקלה נוספת. הערעור נדחה.

המערער יתייצב לריצוי עונש המאסר בבית סוהר הדרים, ביום 1.6.15 עד השעה 10:00, או על פי החלטת שב"ס כשברשותו תעודת זהות ופסק דין זה.

על ב"כ המערער לתאם את הכניסה למאסר, כולל האפשרות למיון מוקדם, עם ענף אבחון ומיון של שב"ס, טלפונים: **-*****.

התנאים שנקבעו לעיכוב ביצוע גזר הדין יעמדו בתוקפם עד להתייצבות המערער לריצוי עונשו. ניתן היום, כ"ח אייר, 17/5/2015, במעמד הצדדים ובאי כוחם.